

- Horrocks Jackson Kingsford«, Utah Historical Society, Manuscript A 719; i »Remembering the Rescue«, *Ensign*, aug. 1997, s. 47.
6. Samlet og forkortet fra en e-mail skrevet af Monica Sedgwick, Unge Pigers præsident i staven i Laguna Niguel Stav i Californien, og en tale holdt af Leslie Mortensen, Unge Pigers præsident i staven i Mission Viejo Stav i Californien.
 7. I en artikel med titlen »Why Do We Let Them Dress Like That?« (*The Wall Street Journal*, 19-20, marts 2011, s. C3) taler en eftertænksom jødisk mor for tøjstandarder og ærbarhed og henviser til mormonkvinders eksempel.
 8. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
 9. Se Putnam and Campbell, *American Grace*, s. 244-245.
 10. Se Putnam and Campbell, *American Grace*, s. 504.
 11. Se L&P 81:5; se også Mosi 4:26.
 12. L&P 138:56.
 13. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, s. 22.
 14. Se *Håndbog 2*, 6.1.
 15. Se *Håndbog 2*, 4.5.
 16. Se Emily Matchar, »Why I Can't Stop Reading Mormon Housewife Blogs«, salon.com/life/feature/2011/01/15/feminist_obsessed_with_mormon_blogs. Denne selverklærede feminist og ateist vedstår dette forhold og siger, at hun er afhængig af at læse hjemmegående mormonmødres blog.
 17. Fra samtaler med Lehonitai Mateaki, stavspræsident for Nuku'alofa Ha'akame Stav i Tonga, (var efterfølgende missionspræsident for missionen i Port Moresby i Papua Ny Guinea) og stavens hjælpeforeningspræsident Leinata Va'enuku.
 18. Se D'Vera Cohn og Richard Fry, »Women, Men, and the New Economics of Marriage«, Pew Research Center, Social and Demographic Trends, pewsocialtrends.org. Antallet af børnefødsler er faldet markant i mange lande. Dette er blevet kaldt den demografiske vinter.
 19. »A Troubling Marriage Trend«, *Deseret News*, 22. nov. 2010, s. A14, citerer en artikel fra msnbc.com.
 20. Se Simon Collins, »Put Family before Money-making Is Message from Festival«, *New Zealand Herald*, 1. feb. 2010, s. A2.
 21. Gordon B. Hinckley, »Kirkens kvinder«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 64-67; se også Spencer W. Kimball, »Vore søstre i kirken«, *Den danske Stjerne*, maj 1980, s. 75-77.
 22. Se »Som søstre i Zion«, *Salmer og sange*, nr. 200.
 23. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-day Hymns, The Stories and the Messages*, rev. udg., 2009, s. 338-339.

Præsident Henry B. Eyring

Førsteråd giver i Det Første Præsidentskab

Muligheder for at gøre godt

Herrens måde at hjælpe dem med timelige behov har krævet mennesker, der af kærlighed har ofret sig selv og det, de har, til Gud og hans værk.

Mine kære brødre og søstre, formålet med min tale er at ære og prise det, Herren har gjort og gør for at betjene de fattige og trængende blandt sine børn på jorden. Han elsker sine trængende børn og også dem, der ønsker at hjælpe. Og han har sørget for måder at velsigne både dem, der har brug for hjælp, og dem, der vil yde den.

Vor himmelske Fader hører sine børns indtrængende bønner overalt fra jorden om mad at spise, om tøj til at dække deres krop og om den værdighed, der kommer af at kunne sørge for sig selv. Disse bønner har nået ham, siden han anbragte mænd og kvinder på jorden.

Man hører om disse behov, hvor man bor og fra alle steder i verden. Ens hjerte gribes ofte af medfølelse. Når man møder en, der kæmper med at finde beskæftigelse, har man et ønske om at hjælpe. Man mærker det, når man går ind i en enkes hjem og ser, at hun ikke har noget mad. Man mærker det, når man ser billeder af grædende børn, der sidder i ruinerne af deres hjem, der er ødelagt af et jordskælv eller en brand.

Eftersom Herren hører deres gråd og føler jeres dybe medfølelse for dem, har han siden tidernes begyndelse sørget for måder, hvorpå hans disciple kan hjælpe. Han har opfordret sine børn til at ofre deres tid, midler og sig selv for at hjælpe ham med at tjene andre.

Hans måde at hjælpe på er til tider blevet kaldt efterlevelse af indvielsesloven. På et andet tidspunkt er hans måde blevet kaldt den forenede orden. I vor tid kaldes den Kirkens velfærdsprogram.

Navne og detaljer ved tjeneste af andre er blevet ændret for at tilpasse sig menneskers behov og forhold. Men Herrens måde at hjælpe dem med timelige behov har altid krævet mennesker, der af kærlighed har ofret sig selv og det, de har, til Gud og hans værk.

Han har opfordret og befalet os til at tage del i hans værk for at opløfte de trængende. Vi indgår en pagt om at gøre det i dåbens vande og i Guds hellige templer. Vi fornyr pagten om søndagen, når vi nyder nadveren.

Mit formål i dag er at beskrive nogle af de muligheder, Herren har

givet os for at hjælpe andre i nød. Jeg kan ikke tale om dem alle i den korte tid, vi har sammen. Mit håb er at forny og styrke jeres forpligtelse til at handle.

Der er en salme om Herrens opfordring til at tage del i dette værk, som jeg har sunget, siden jeg var en lille dreng. I min barndom lagde jeg mere mærke til den glade melodi end styrken i teksten. Jeg beder til, at I kan fornemme sangteksten i jeres hjerte i dag. Lad os igen lytte til ordene:

*Har jeg gjort noget godt for en sjæl i dag?
Har jeg lindret en fattigs kår?
Har jeg glædet en syg, gjort den frygt-
somme glad
og ydet, hvad jeg formår?
Er mon nogens sorg formildet i dag,
fordi jeg har trøsterigt talt?
Har jeg hjulpet de trætte og svage på vej,
opløftet den stakkel, som faldt?
Så vågn op og gør noget mer'
end drømme om himmelens borg!
Det er saligt at give, en fryd uden lige,
det skaber en himmel på jord.¹*

Herren sender regelmæssigt påmindelser til os alle. Nogle gange kan det være en pludselig fornemmelse af medfølelse for en med et behov. En

far har måske mærket det, da han så et barn falde og skrabe knæet. En mor kan have mærket det, da hun hørte sit barns angstskrig om natten. En søn eller datter har måske følt sympati for én, der så bange eller ked ud af det i skolen.

Vi er alle blevet rørt af medfølelse for andre, vi ikke engang kender. Da I fx hørte rapporter om de bølger, der fór hen over Stillehavet efter jordskælvet i Japan, følte I bekymring for dem, der kunne være kommet til skade.

Tusinder af jer fik medfølelse, da I hørte om oversvømmelsen i Queensland i Australien. Nyhedsrapporterne kom hovedsageligt med anslåede tal på personer i nød. Men mange af jer følte menneskenes lidelse. Kaldet blev besvaret af over 1.500 frivillige kirke-medlemmer i Australien, som kom for at hjælpe og trøste.

De omsatte deres medfølelse til en beslutning om at handle ifølge deres pagter. Jeg har set de velsignelser, der kommer til den trængende, som får hjælp, og til de personer, der griber muligheden for at yde den.

Kloge forældre ser i ethvert behov hos andre en måde at viderebringe velsignelser til deres sønner og døtre. Tre børn bragte for nylig

beholdere med en dejlig middag hen til vores hoveddør. Deres forældre vidste, vi havde brug for hjælp og inddrog deres børn, så de fik mulighed for at tjene os.

Forældrene velsignede vores familie ved deres gavmilde tjeneste. Gennem deres valg om at lade deres børn tage del i at give videregav de velsignelser til deres fremtidige børnebørn. Børnenes smil, da de forlod vores hjem, forsikrede mig om, at det vil ske. De vil fortælle deres børn om den glæde, de følte, da de ydede en venlig tjeneste for Herren. Jeg husker den følelse af indre tilfredshed fra barndommen, da jeg lugede ukrudt for en nabo på min fars opfordring. Når som helst jeg opfordres til at yde, husker og tror jeg på teksten: »Det er så skønt, min Gud, min Drot.«²

Jeg ved, at teksten blev skrevet for at beskrive den glæde, der kommer af at tilbede Herren på sabbatten. Men de børn med mad ved vores dør følte glæden ved at udføre Herrens værk på en hverdag. Og deres forældre så muligheden for at gøre godt og fordele glæden over generationer.

Herrens måde at tage sig af de trængende på tilvejebringer endnu en mulighed for forældre, så de kan

Hvor som helst I bor, har I set denne mirakuløse medfølelse føre til uselvsk handling. Det har måske ikke været i kølvandet af en stor naturkatastrofe. Jeg har set det i et præstedømmekvorum, hvor en bror rejste sig for at beskrive en mands eller kvindes behov, som søgte arbejde, så de kunne sørge for sig selv og deres respektive familie. Jeg kunne mærke medfølelsen i lokalet, og nogle foreslog navne på mennesker, der måske kunne ansætte en person, der manglede arbejde.

Det, der skete i dette præstedømmekvorum, og det, der skete i de oversvømmede huse i Idaho, er en tilkendegivelse af Herrens måde at hjælpe dem i stor nød til at blive selvhjulpne. Vi har medfølelse, og vi ved, hvordan vi skal handle ifølge Herrens måde at hjælpe på.

I år fejrer vi Kirkens velfærdsprogram 75-års fødselsdag. Det blev påbegyndt for at imødekomme behov hos dem, der havde mistet arbejde, gårde og endda hjem i kølvandet på det, der blev kaldt den store depression.

Store timelige behov hos vor himmelske Faders børn er dukket op igen i vor tid, som de gør og vil gøre til alle tider. Principperne for oprettelsen af Kirkens velfærdsprogram findes ikke kun på ét bestemt tidspunkt eller sted. De findes til alle tider og på alle steder.

Disse principper er åndelige og evige. Af den årsag er det muligt for os at se og gribe muligheder for at hjælpe, når som helst og hvor som helst Herren opfordrer os, når vi forstår disse principper og gemmer dem i vores hjerte.

Her følger nogle principper, der vejledte mig, da jeg ønskede at hjælpe på Herrens måde, og når jeg har fået hjælp af andre.

velsigne deres børn. Jeg så det i kirken en søndag. Et lille barn rakte biskoppen familiens bidragskuvert, da denne trådte ind i kirkesalen før nadvermødet.

Jeg kendte familien og drengen. Familien havde lige fundet ud af, at én i menigheden havde et behov. Drengens far havde sagt noget lignende dette til barnet, da han lagde et større fasteofferbeløb end sædvanligt i kuverten: »I dag fastede og bad vi for de trængende. Vær sød at give denne kuvert til biskoppen for os. Jeg ved, at han vil give det som hjælp til dem, der har mere brug for det, end vi har.«

I stedet for sultfølelsen den søndag vil drengen huske denne dag med varme om hjertet. Det fortalte hans smil og den måde, hvorpå han trykkede kuverten ind til sig, da han følte sin fars store tillid ved at lade ham gå med familiens bidrag til de fattige. Han vil huske den dag, når han er diakon, og måske endda for altid.

Jeg så den samme glæde i ansigtet på personer, der hjalp folk på Herrens vegne i Idaho for år tilbage.

Teton-dæmningen brød sammen lørdag den 5. juni 1976. Elleve mennesker blev dræbt. Tusinder måtte på få timer forlade deres hjem. Nogle huse blev skyllet væk. Og hundredvis af boliger kunne kun gøres beboelige ved en indsats og med midler, der langt oversteg ejernes.

De, der hørte om tragedien, følte med dem og nogle mærkede kaldet om at gøre godt. Naboer, biskopper, hjælpeforeningspræsidenter, kvorumsledere, hjemme- og besøglærere forlod hjem og job for at rydde op i andres oversvømmede huse.

Et ægtepar vendte tilbage til Rexburg fra ferie lige efter oversvømmelsen. De tog ikke hen for at se til deres eget hus. I stedet for fandt de deres biskop for at spørge, hvor de kunne hjælpe. Han ledte dem hen til en familie i nød.

Efter få dage tog de hen for at tjekke deres hus. Det var borte, skyllet væk af oversvømmelsen. De gik ganske enkelt tilbage til biskoppen og spurgte: »Hvad vil du nu gerne have os til at gøre?«

For det første er alle gladere og føler større selvrespekt, når de kan sørge for sig selv og deres familie og derpå række ud og tage sig af andre. Jeg har været taknemlig for dem, der har hjulpet mig med at opfylde mine behov. Jeg har gennem årene været endnu mere taknemlig for dem, der hjalp mig med at blive selvhjulpne. Og dernæst har jeg været yderst taknemlig for dem, der viste mig, hvordan jeg kunne anvende noget af mit overskud til at hjælpe andre.

Jeg har lært, at måden at få overskud på er at bruge mindre, end jeg tjener. Med det overskud har jeg lært, at det virkelig er bedre at give end at modtage. Det skyldes delvis, at når vi hjælper på Herrens måde, velsigner han os.

Præsident Marion G. Romney har om velfærdstjeneste sagt: »Man kan ikke yde sig selv fattig i dette værk.« Og derpå citerede han sin missionspræsident, Melvin J. Ballard, således: »Et menneske kan ikke give Herren en krumme uden at modtage et brød til gengæld.«³

Det, har jeg erfaret, er sandt. Når jeg er gavmild mod vor himmelske Faders børns behov, er han gavmild mod mig.

Et andet evangelisk princip, der har været en vejledning for mig i velfærdstjeneste, er kraften og velsignelsen ved samhørighed. Når vi i fællesskab tjener nødlidende, forener Herren vores hjerte. Præsident J. Reuben Clark jun. formulerede det således: »At give har ... frembragt ... en fælles broderfølelse, når mænd med alle former for uddannelser og erhverv har arbejdet side om side i et velfærdsprojekt i en have eller noget andet.«⁴

Denne større broderfølelse gælder for modtageren såvel som for giveren. Den dag i dag føler en mand, som jeg skovlede mudder sammen med i

hans oversvømmede hjem i Rexburg, et særligt bånd til mig. Og han føler større personlig værdighed ved at have gjort alt, hvad han kunne for sig og sin familie. Hvis vi havde arbejdet alene, ville vi begge have mistet en åndelig velsignelse.

Det fører til det tredje princip for handling i velfærdstjeneste for mig: Inddrag jeres familie i arbejdet sammen med jer, så de kan lære at tage sig af hinanden, ligesom de tager sig af andre. Jeres sønner og døtre, som arbejder sammen med jer for at tjene nødlidende, vil med større sandsynlighed hjælpe hinanden, når de er i nød.

Det fjerde værdifulde princip i Kirkens velfærd lærte jeg som biskop. Det udsprang af at følge skriftens befaling om at finde de fattige. Det er biskoppens pligt at finde og sørge for hjælp til dem, der stadig har brug for hjælp efter alt, hvad de og deres familie kan gøre. Jeg erfarede, at Herren sender Helligånden for at muliggøre at »søg[e], så skal I finde«⁵ for at kunne tage sig af de fattige, ligesom den gør i forbindelse med at finde sandheden. Men jeg har også lært at inddrage hjælpeforeningspræsidenten i søgningen. Hun kan få åbenbaring, før I gør.

Nogle af jer får brug for den inspiration i de kommende måneder. For at fejre Kirkens velfærdsprogram 75-års fødselsdag opfordres medlemmer verden over til at deltage i en dag med tjeneste. Ledere og medlemmer skal søge om åbenbaring, når de udformer projekterne.

Jeg vil komme med tre forslag til planlægning af jeres tjenesteprojekt.

For det første forbered jer selv og dem, I leder åndeligt. Kun hvis hjertet blødgøres af Frelserens forsoning kan I klart se, om projektets mål både åndeligt og timeligt velsigner vor himmelske Faders børn.

Mit andet forslag er at vælge modtagere af jeres tjeneste i riget eller i lokalsamfundet, hvis behov vil røre hjertet hos dem, der yder denne tjeneste. De mennesker, der tjener, vil føle deres kærlighed. Det kan gøre mere for at få dem til at føle sig glade, ligesom sangen lovede, end det blot at opfylde deres timelige behov.

Mit sidste forslag er at planlægge at trække på kraften hos familier, kvorummer og organisationer samt hos mennesker, som I kender i jeres lokalsamfund. Følelsen af samhørighed mangedobler den gode virkning af den tjeneste, I yder. Og disse følelser af samhørighed i familier, i Kirken og i lokalsamfundet vokser og bliver en varig arv, længe efter projekterne er slut.

Dette er min mulighed for at fortælle jer, hvor meget jeg påskønner jer. I kraft af den kærlige tjeneste I har ydet på Herrens vegne, har jeg modtaget tak fra de mennesker, I har hjulpet, når jeg har mødt dem overalt i verden.

I fandt en måde at opløfte dem på, når I hjalp på Herrens måde. I og andre af Frelserens ydmyge disciple som jer har kastet jeres brødstykker i form af tjeneste på vandet, og de mennesker, I har hjulpet, har prøvet

Præsenteret af præsident Dieter F. Uchtdorf
Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

at give mig brød tilbage i form af taknemlighed.

Jeg får det samme udtryk for påskønnelse fra mennesker, der har arbejdet sammen med jer. Jeg husker engang, hvor jeg stod ved siden af præsident Ezra Taft Benson. Vi havde talt om velfærdstjeneste i Herrens kirke. Han overraskede mig med sin ungdommelige livskraft, da han energisk slog med hånden og sagde: »Jeg elsker dette værk, og det kræver arbejde!»

På Mesterens vegne giver jeg jer min tak for jeres arbejde med at tjene vor himmelske Faders børn. Han kender jer, og han ser jeres indsats, flid og offer. Jeg beder til, at han vil lade jer få velsignelsen ved at se frugten af jeres arbejde ved glæden hos dem, I har hjulpet, og dem, I har hjulpet på Herrens vegne.

Jeg ved, at Gud Faderen lever og hører vore bønner. Jeg ved, at Jesus er Kristus. I og dem, I tjener, kan blive rensset og styrket ved at tjene ham og holde hans befalinger. I kan ligesom jeg gennem Helligåndens kraft vide, at Joseph Smith var den Guds profet, som skulle genoprette den sande og levende kirke, som er denne kirke. Jeg bærer vidnesbyrd om, at præsident Thomas S. Monson er vores levende Guds profet i dag. Han er et stort eksempel på det, Herren gjorde: Han gik omkring og gjorde godt. Jeg beder til, at vi må gribe vore muligheder for at »opløft[e] nedhængende hænder og styrk[e] de matte knæ.«⁶ I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. »Har jeg gjort noget godt«, *Salmer og sange*, nr. 143.
2. »Det er så skønt, min Gud, min Drot«, *Salmer og sange*, nr. 83.
3. Marion G. Romney, »Fastens velsignelser«, *Den danske Stjerne*, dec. 1982, s. 3.
4. J. Reuben Clark jun., Conference Report, okt. 1943, s. 13.
5. Se Matt 7:7-8; Luk 11:9-10; 3 Ne 14:7-8.
6. L&P 81:5.

Opretholdelse af Kirkens ledere

Det foreslås, at vi opretholder Thomas Spencer Monson som profet, seer og åbenbarer og præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige; Henry Bennion Eyring som førsterådgiver i Det Første Præsidentskab og Dieter Friedrich Uchtdorf som andenrådgiver i Det Første Præsidentskab.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder Boyd Kenneth Packer som præsident for De Tolv Apostles Kvorum og følgende som medlemmer af det kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson og Neil L. Andersen.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi opretholder rådgiverne i Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostle som profeter, seere og åbenbarere.

De, der kan godkende det, bedes vise det.

Nogen imod, samme tegn.

Det foreslås, at vi afløser følgende områdehalvfjerdere med virkning fra 1. maj 2011: José L. Alonso, Nelson L. Altamirano, John S. Anderson, Ian S. Ardern, Sergio E. Avila, David R. Brown, D. Fraser Bullock, Donald J. Butler, Vladimiro J. Campero, Daniel M. Cañoles, Carl B. Cook, I. Poloski Cordon, J. Devn Cornish, Federico F. Costales, LeGrand R. Curtis jun., Heber O. Diaz, Andrew M. Ford, Julio G. Gaviola, Manuel Gonzalez, Daniel M. Jones, Donald J. Keyes, Domingos S. Linhares, B. Renato Maldonado, Raymundo Morales, J. Michel Paya, Stephen D. Posey, Juan M. Rodriguez, Gerardo L. Rubio, Jay L. Sitterud, Dirk Smibert, Eivind Sterri, Ysrael A. Tolentino, W. Christopher Waddell og Gary W. Walker.

De, der sammen med os ønsker at udtrykke taknemlighed for deres fremragende virke, bedes vise det.

Det foreslås, at vi som nye medlemmer af De Halvfjerders' Første Kvorum opretholder Don R. Clarke, José L. Alonso, Ian S. Ardern, Carl B. Cook, LeGrand R. Curtis jun., W. Christopher Waddell og Kazuhiko Yamashita; og som nye medlemmer af De Halvfjerders' Andet Kvorum Randall K. Bennett, J. Devn Cornish, O. Vincent Haleck og Larry Y. Wilson.